

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. I. An causæ connexæ ad Forum idem pertineant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](#)

560. Ob eandem rationem si Delegans sit excommunicatus, aut suspensus, non toleratus, non quidem omnino cessat iurisdictio Delegati, etiam re adhuc integrâ; suspenditur tamen, donec Delegans ab Excommunicatione aut Suspensione sit absolutus. Hostiens. & Dominic. in C. 1. de Offic. Vicarii in 6. Panorm. in C. Licet 30. de Offic. Deleg. n. 8. Tabiena V. Vicarius n. 8. Sanchez L. 3. de Matrim. disp. 30. n. 7. cum Joan. Andr. Anchar. Franco, ac alijs. Si verò negotium à Delegato coeptum sit ante Excommunicationem vel Suspensionem Delegantis, per hujus inhabilitatem non suspenditur Delegati iurisdictio; quia per usum jam est radicata & perpetuata. In quo differt à iurisdictione Vicarij Generalis, cùm hujus iurisdictio semper, etiam re non amplius integrâ, suspendatur per suspensionem jurisdictionis Episcopi, ut patet ex cit. C. 1. de Offic. Vicarij in 6. & tradit communis DD. apud Sanchez l.c. n. 6.

C A P U T III.

De Foro Continentiæ Causarum.

§. I.

An Causæ Connexæ ad idem Forum pertineant.

S U M M A R I U M.

- 561. Causæ continentæ in eodem Foro disceptandæ sunt.
- 562. Continentia causarum provenit vel à personis, vel à rebus, vel ab actione.
- 563. Afferuntur Leges & rationes de non dividendis causis connexis.
- 564. Causæ connexæ decidendæ sunt à Judice superiore, qui respectu utriusque partis & causæ est competens.

K kk. 3

565.

565. *Nisi Judex inferior in aliqua causa sit competens respectu utriusque litigantis.*

566. *Tametsi valeat processus, si causæ continentes dividantur;*
 567. *Non tamen licet dividuntur.*

561. Tametsi pro diversitate cùm Territoriorum, Magistratum, ac Subditorum, tum etiam Rerum ac Causarum, diversa sint Fora, quæ adeunda sunt, & regulariter loquendo declinari ac subterfugi nequeunt: non solum, quod publica auctoritate constituta sunt *L. Privatorum C. de Jurisdict. omn. Judic.* sed etiam, quia in bonum litigantium introducta, quibus invitismutari nequeunt. *Can. per venit. 13. 11. q. 1.* Nihilominus si causæ sunt connexæ, seu, ut vocant, continentes, in eodem Foro disceptandæ sunt, quamvis ipsi Rei cæteroqui diversi sint Fori seu diversis Judicibus subjecti, ut mox dicetur. Continentes seu Connexæ causæ sunt, quæ communem habent liquidationis & discussionis qualitatem ac rationem, propter quam una sine altera plenè ac liquidè cognosci ac definiri nequeat. Goeddæus in *C. 1. de Sequest. possess. ac fruct. n. 28.* Ummius Disp. 4. ad *Process. Judic. thesis 4. n. 17.* Unde patet, quid sit continentia causarum. Estnimirum rei controversæ connexio, & colligatio, vel, ut loquuntur, perpetuitas, quæ separari causam negotiūmve non patitur, sed uno eodemque vult terminari judicio.

562. Hanc causarum continentiam non æqualiter distribuunt DD. ut videre est apud Tiber. Decianum vol. 2. respons. 97. n. ult. Gaill. *L. 1. observat. 32. n. 3. § 4.* Friderum Mindan. *L. 3. de continentia causarum c. 2. n. 8.* ubi eam ad duodecim capita extendit, Menoch. *de arbitrar. Judic. casu 371. à n. 4.* Goeddæum *I.c. Græveum L. 1. concl. 32. n. 1.* Triplici autem ferè respectu continentia causarum dicitur, nimirum vel Personarum, vel Rerum, vel Actionis, ut ex dicendis §. seq. constabit

563. Continentes autem causas dividi non debere, sed in eodem Foro & ab eodem Judice tractandas esse, decisum est *C. ult. de Rescript. C. penult. de in integr. restit. C. 1. de Sequest. possess.*

ſeff. & fruct. L. Ordinarii C. de R. V. L. Nulli 10. C. de Judic. L. omnes C. Arbitrium tutel. & tot. tit. ff. de quib. reb. ad eund. Judic. eat. Ratio ſic statuendi erat: tum quod connexio & unitas causarum non patitur divisionem actionum, ſed idem eft connexorum judicium. L. Quæ religiosis 43. & L. Habitator 59. ff. de R. V. tum quod lites de cauſis connexis commodiūſ ſub uno Ju- dice traſtentur, & faciliūſ malitijs hominum, longos ſæpe pro- ceſſuum circuitus querentium, occurratur. cit. C. ult. de Rescript. Simulque absurdum vitatur, ne ſcilicet unus Judex aliter judicet quam alter, ac ejusdem criminis Rei inæqualibus poenis afficiantur. Tum quod lites contrahi Reipublicæ interſit. L. properan- dum C. de Judic. & L. item ſi res 4. §. 1. ff. de alien. judic. mu- tand. cauſ. ac idcirco plures instantia & judicia vitanda. Tum denique ne partes pluribus judicijs fatigentur. Plures alias ra- tiones accumulant Mindan. l. c. n. 2. & 3. Goedd. l. c. n. 31. ac alij.

564. Ex eo verò, quod cauſæ continentes ab uno eodem que Judice traſtandæ ſunt, conſequens eft, quod tota lis coram Judice proximè ſuperiore ventilanda ſit, qui videlicet reſpectu u- triusque partis & cauſæ ſit competens. cit. L. Nulli 10. C. de Ju- dic. & tot. tit. ff. de quib. reb. ad eund. Jud. eat. Hinc Camera Imperialis ob cauſæ continentiam fundatam habet juridičio- nem, ut obſervant Mynsing. cent. 1. obſervat. 4. & Denaif. in Sy- nopsi Jur. Cameral. rubr. continentia cauſarum, ac patet ex ipſa Imperij Lege in Recess. Deputat. anno 1600. §. bey unſerem Kāz- ſerlichen Cammer-Gericht / & §. seq. Eſtque fundata ob cauſarum continentiam Judicis Superioris juridičio in prima statim inſtan- tia, non ſolum ſi omnes Rei ſunt ipſi mediatè ſubjecti; ſed etiam, ſi unus plurēſve mediatè, immediate alij, ut patet exemplis, quæ adducit Mynsing. l. c.

565. Non tamen ſemper ob connexionem cauſarum omissio Judice inferiore ſuperior adeundus eft, ut obſervant Zanger. c. r. de Exception. p. 2. n. 370. & Matth. Stephani L. 1. de Juridičt.

c. 32.

c. 32. n. 3. Nam si v. g. res hæreditariæ aliavé communia bona eodem loco & non in diversis sita sunt, ijdem fratres, socij, aut cohæredes, quamvis in diversis territorijs domicilia habentes, vel petitione hæreditatis, vel familiæ herciscundæ judicio, vel communi dividundo, rectè coram Judice loci, ubi bona sita sunt, conveniuntur: quoniam Judex competens est. *L. un. C. ubi de hæreditate agi oportet.* Item si quis possessorum & petitorum ratione rei sitæ sub jurisdictione Judicis Titij, intentare vel simul vel successivè vellet, non poterit adiri superior præterito Titio: cùm hic sit competens ratione tam possessorij quam petitorij. *C. 1. de causa possessorij propriet. cit. L. Nulli 10. C. de Judic. L. fin. C. ubi in rem act. L. 1. C. ubi de hæreditate agi oportet.* Pariter si plures Tutores in diversis territorijs habitent, nihilominus de ratiocinijs ibi conveniri debent, ubi tutelam administrarunt; non coram Judice superiore, cùm rationes reddi ibi oporteat, ubi negotium gestum est. *L. 1. C. ubi de ratiocinio.* Itaque tunc solùm ob continentiam causarum adeundus superior Judex est, quando inferior in aliqua causa non est competens Judex utriusque litigantis.

566. Sed gravis hic controversia est inter DD. utrùm processus sit invalidus, si causæ continentis non apud eundem Judicem, ut fieri oportet, sed apud diversos ventilentur. Invalidè procedi assérunt *Glossa in C. 3. de Rescript. in 6. V. processus Marian. Socin. in C. 1. de Mut. petit. n. 25. V. quartd*, Maranta, ac alij. Quam sententiam Alexand. apud Maranta dicit communem, & Ummius *l.c. n. 18. in puncto Juris veriorem esse censet.* Valere processum utriusque Judicis tenent cum Bald. Alexand. Jason. Felin. ac alijs Sichad. *in cit. L. 10. C. de Judic. n. 15. Gaill. cit. observat. 32. n. 13. Mynsinger. cent. 1. obser. 97. Matth. Stephani l.c.n. 12. ac communissimam dicit Mindan. cit. c. 2. n. 5. à qua, cùm praxi recepta esse videatur, non est recedendum.* Fatentur tamen cit. DD. si contra divisionem exceptum sit, & exceptione non atten-tâ Judex procedat, neque causam ad Superiorem remittat, processum fore invalidum. Porrò hujusmodi exceptio, cùm dilatoria

toria sit, ante litis contestationem opponenda erit. Mynsing. & Gaill. *U. cc.* Stephani *I. c. n. 10.* Sichard. *I. c. à n. 8.* Goedd. *I. c. n. 15.* Tertacinq. *L. 2. Resol. tit. de Judic. resol. 3. n. 10.* Probabile tamen est, quod docet Jacob. de Belloviso apud Imol. *in cit. L. 10.* eam posse etiam post litem contestatam opponi. Etsi enim exceptiones dilatoriae opponendae sint ante, juxta *L. penult. 5 ult. C. de Exception.* hoc tamen solum videtur procedere, quando agitur de favore & præjudicio ipsorum litigantium ; secus si de publico, uti hic : nam lex vult, ut causæ continentes non dividantur, idque non tantum in favorem partium, sed etiam, & præcipue, ob favorem publicum, ut patet ex dictis *n. 563.* Legi autem, cuius dispositio respicit non præcisè favorem privatorum aut Judicis, sed publicum, non possunt partes & Judex renunciare & præjudicare, ac idcirco tametsi pars contra' divisionem primùm post litem contestatam opponat, aut omnino non opponat, Judex nihilominus eâ decisione stare debet, & causas connexas non dividere.

567. Illud quoque in controversiam trahitur, an Judex competens causas connexas non solum possit decidere, sed etiam tenetur. Teneri negat Cuiacius *L. 2. observat. 35.* loquens de causa possessionis & proprietatis. Verum affirmandum est cum communi aliorum, quam citat & sequitur Menoch. *cit. casu 371. n. 9.* quia si semel cognovit v. g. super possessione, jam satis declaravit, velle se etiam super proprietate possessioni connexa cognoscere, neque quod semel placuit, displicere amplius potest. Accedit, quod non in commodum Judicis, sed favore publico ad finiendas quamprimum lites inductum est, ut causæ continentes non dividantur. Non igitur in ipsius arbitrio est eas dividere. Alias ob divisionem puniri non posset : atqui juxta *cit. L. Nulli C. de Judic.* si monitus contumaciter pergit causam divellere, punitur. Quemadmodum & Actor, qui adversarium coram diversis Judicibus citat, puniendus est, vel amissione causæ, ut docent Petr. de Bellapertica, Cynus, Alberic. Ancharan. ac alij apud Sichard. *in L 11*

cit.

cit. L. Nulli n. ult. & Gaill. cit. obser. 32. n. 6. & 7. vel, ut cum Panor. Felin. ac Jafon. tradit communis, poenâ Judicis arbitriâ cum refusione expensarum.

§. II.

*Quæ Causæ ob Continentiam in eodem Foro
tractandæ sint.*

SUMMARIUM.

568. *Continentia causarum datur, si ab uno res in diversis territorijs sitæ petantur.*
569. *Aut, si ab uno diversi fori Rei convenientur.*
570. *Aut plures sibi vendicent rem communem, plurésve cohædes judicio herciscundæ contra unum agant.*
571. *Agendum est de Proprietate, ubi actum est de Possessione.*
572. *Et ibi civiliter, ubi criminaliter.*
573. *Déque causis Emergentibus & Incidentibus, ubi de Principali.*
574. *Causa tamen spiritualis, si incidat coram Judice laico, remittenda est ad Ecclesiasticum.*
575. *Creditor non potest unam partem debiti petere coram uno Judice, & alteram coram alio.*
576. *Et juxta non paucos, qui examinatus fuit in una Academia, non potest Gradum Literariorum suscipere in alia.*
568. *Quæ causæ continentes seu connexæ sint, dixi in gene-*
re n. 561. In specie nunc de quibusdam agendum est, ut ex pau-
cis casibus allatis appareat, quæ dividi nequeant, sed coram eo-
dem Judice communi discutiendæ sint. Primo itaque contine-
tia causarum datur, si ab uno res in diversis locis sitæ petantur,
v. g. si à Titio vindico res plures, quarum aliæ sub hoc, aliæ sub
alio Judice sitæ sunt. Aut si contra cundem ago petitione hæ-
reditatis, cuius itidem res in diversis territorijs reperiuntur. Aut
si ab ipso hypothecariâ actione possessionem pignoris itidem in
diver-